

- stwierdzenie, że Portugalia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 23 ust. 1 dyrektywy 2008/50/WE, indywidualnie i w związku z częścią A załącznika XV do tej dyrektywy, w odniesieniu do wszystkich tych stref, a w szczególności obowiązkowi podjęcia, na podstawie art. 23 ust. 1 akapit drugi, odpowiednich środków by okres, w którym wartości dopuszczalne są one dotrzymane, był możliwie jak najkrótszy;
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Z danych przekazanych przez Portugalię wynika, że od dnia 1 stycznia 2010 r. to państwo członkowskie naruszało obowiązki, które na nim ciąży na mocy art. 13 ust. 1 dyrektywy 2008/50 w związku z częścią B załącznika XI do tej dyrektywy, w której mowa o strefach Porto Litoral (PT 1004), Entre Douro e Minho (PT 1009) i Lisboa Norte (PT 3001).

Ponadto władze portugalskie nie przyjęły lub nie wdrożyły wszystkich odpowiednich środków wymaganych w celu zapewnienia, aby okres przekroczenia rocznej dopuszczalnej wartości NO₂, określonej w art. 13 ust. 1 dyrektywy 2008/50 w związku z częścią B załącznika XI do tej dyrektywy, był możliwie jak najkrótszy zgodnie z wymogami art. 23 ust. 1 tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. 2008, L 152, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 31 marca 2022 r. – Nexive Commerce Srl i in./Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni i in.

(Sprawa C-226/22)

(2022/C 257/31)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Nexive Commerce Srl, Nexive Scarl, Nexive Services Srl, Nexive Network Srl, Nexive SpA, Brt SpA, A.I.C.A.I. Associazione Italiana Corrieri Aerei Internazionali, DHL Express (Italy) Srl, TNT Global Express Srl, Fedex Express Italy Srl, United Parcel Service Italia Srl, General Logistics Systems Enterprise Srl, General Logistics Systems Italy SpA, Federal Express Europe Inc. Filiale Italiana

Druga strona postępowania: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero dello Sviluppo Economico

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 ust. 2 akapit drugi tiret czwarte i art. 9 ust. 3, a także art. 22 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (¹), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. zmieniającą dyrektywę 97/67/WE w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty (²) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, takim jak obowiązujące we włoskim porządku prawnym [wyrażone w art. 1 ust. 65 i 66 legge 23 dicembre 2005, n. 266 (ustawy nr 266 z dnia 23 grudnia 2005 r.) i art. 65 decreto legge 24 aprile 2017, n. 50 (dekretu z mocą ustawy nr 50 z dnia 24 kwietnia 2017 r., przekształconego w ustawę, zmienionego Legge 21 giugno 2017, n. 96 (ustawą nr 96 z dnia 21 czerwca 2017 r.)], umożliwiającym nałożenie obowiązku wnoszenia składki na rzecz kosztów operacyjnych ponoszonych przez organ regulacyjny sektora pocztowego wyłącznie na operatorów sektora pocztowego, w tym tych, którzy nie świadczą usług wchodzących w zakres stosowania usługi powszechnej, w ten sposób dopuszczając możliwość wyłączenia jakiegokolwiek formy publicznego współfinansowania z budżetu państwa?

- 2) Czy art. 9 ust. 2 akapit drugi tiret czwarte i art. 22 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. zmieniającą dyrektywę 97/67/WE w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty należy interpretować w ten sposób, że umożliwiają one zaliczenie do kosztów operacyjnych, które mogą podlegać finansowaniu przez operatorów świadczących usługi pocztowe również kosztów, jakie należy ponieść na działania regulacyjne dotyczące usług pocztowych spoza zakresu zastosowania usług powszechnych, a także kosztów struktur administracyjnych i dotyczących polityki (tak zwanych struktur „poprzecznych”), których działania, mimo że nie mają bezpośrednio na celu regulacji rynków usług pocztowych, to jednak służą wykonywaniu wszystkich kompetencji instytucjonalnych urzędu, z wynikającą z tego możliwością ich pośredniego i częściowego (proporcjonalnego) przypisania do sektora usług pocztowych?
- 3) Czy zasada proporcjonalności, zasada niedyskryminacji, art. 9 ust. 2 akapit drugi tiret czwarte i art. 9 ust. 3, a także art. 22 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. zmieniającą dyrektywę 97/67/WE w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty, stoją na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, takim jak włoskie uregulowania (wyrażone w art. 1 ust. 65 i 66 ustawy nr 266 z dnia 23 grudnia 2005 r.) i art. 65 dekretu z mocą ustawy nr 50 z dnia 24 kwietnia 2017 r., przekształconego w ustawę, zmienionego ustawą nr 96 z dnia 21 czerwca 2017 r.), nakładającym na operatorów sektora pocztowego obowiązek współfinansowania funkcjonowania organu regulacyjnego sektora pocztowego, bez możliwości rozróżnienia pozycji operatorów świadczących ekspresowe usługi kurierskie od pozycji operatorów świadczących usługi powszechne, a zatem bez możliwości uwzględnienia odmiennej intensywności działania regulacyjnego prowadzonego przez krajowy organ regulacyjny w odniesieniu do różnych rodzajów usług pocztowych?

(¹) Dz.U. 1998, L 15, s. 14.

(²) Dz.U. 2008, L 52, s. 3.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 1 kwietnia 2022 r. – État belge / Autorité de protection des données

(Sprawa C-231/22)

(2022/C 257/32)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Państwo belgijskie

Strona pozwana: Autorité de protection des données

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 7 ogólnego rozporządzenia w sprawie ochrony danych osobowych (¹) należy interpretować w ten sposób, że dziennik urzędowy państwa członkowskiego – któremu powierzono pełnienie misji publicznej w zakresie publikowania i archiwizowania dokumentów urzędowych i który zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi jest odpowiedzialny za publikację aktów i dokumentów urzędowych, których publikacja jest zlecana przez podmioty publiczne będące osobami trzecimi, w formie przekazanej przez te podmioty po wcześniejszym przetworzeniu przez niedanych osobowych zawartych w tych aktach i dokumentach, przy czym ustawodawca krajowy nie przyznał im żadnego uznania co do treści dokumentów, które mają być opublikowane, ani co do celu i środków publikacji – ma status administratora?